

מן הניסים הנסתרים אדם מודה בניסים המפורסמים

איזה רכוש אנחנו לוקחים איתנו מפורים? וגם שיעזור לנו הלאה להתקרב לפסח. אז נתבונן: הרמב"ן המפורסם בסוף פרשת בא כותב "מן הניסים הגדולים המפורסמים אדם מודה בניסים הנסתרים". כאשר אדם רואה ניסים גלויים הוא פותח את העיניים ורואה בורא עולם, ועל ידי זה הוא מבין שבעצם גם הניסים הנסתרים והשגרתיים זה מגיע מהבורא עולם ואין עוד מלבדו.

מה שראו בפורים זה בדיוק הפוך. מן הניסים הנסתרים אדם מודה בניסים המפורסמים. בחז"ל כתוב שהדר קיבלה בימי אחשורוש מאהבת הנס! אפילו במצרים שהיו שם ניסים גלויים ועצומים לא היתה כזו אהבת הנס שהרי אחז"ל הדר קבלה בימי אחשורוש (שבת פח, א) ורש"י מאהבת הנס שנעשה להם. אבל באסתר - הכל היה נסתר. וכמו שידועים דברי חז"ל, אסתר מן התורה מניין? ואנוכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא. כל המגילה נראית מלמעלה כסיפור דברים טבעי לחלוטין. טבעי ששני הסריסים בקשו להרוג את המלך וטבעי שמרדכי ראש הסנהדרין יודע שבעים לשון ובדיוק הוא שמע אותם. וטבעי שהמלך מחפש אשה, ורק אסתר מוצאת חן בעיניו, וככה לאורך כל הדרך. אבל כשמתבוננים ורואים את הכל, רואים איך שיד ה' מונחת בכל פרט.

וכבר אמרו, מגילת אסתר - מלשון גלות את ההסתר. וכאשר ראו שכל מה שנראה אצלנו מקרה וטבעי זה הכל יד ה', ואיך שהקב"ה שולט בטבע, ואין בעל הנס מכיר בנסו, זה עורר אותם יותר לאהבת הנס ולהתבונן גם בניסים הגלויים, וממילא מן הניסים הנסתרים הם הודו בניסים הגלויים.

עם ישראל ראו קל מסתתר בשפירר חביון, והבחינו איך שהקב"ה כל הזמן הולך איתנו. וכמו שהרמב"ן ממשך, "שאינו לאדם חלק בתורת משה רבינו עד שנאמין שכל דברינו ומקרינו כולם ניסים, אין בהם טבע ומנהגו של עולם בין ברבים ובין ביחיד, אלא אם יעשה המצוות יצליחנו שכרו, ואם יעבור עליהם יכריתנו ענשו. הכל בגזירת עליון". וזה מה שראו בחוש במגילת אסתר, שהסיבה שהם נענשו - לפי שנהנו מסעודתו של אותו רשע. ולמה הם ניצלו? בגלל דברי הצומות וזעקתם, ובגלל שמרדכי לא יכרע ולא ישתחוה. כשעושים עבירה - יכריתנו ענשו, וכשעושים מצוה - יצליחנו שכרו, ראו בורא עולם בחוש גם בנסתר, ומה נתעוררו.

הג"ר יצחק בלאזר אומר, כתוב בחז"ל (יומא סט, ב) למה נקרא שמם אנשי 'כנסת הגדולה'? שהחזירו עטרה ליושנה, אתא משה אמר האל הגדול הגבור והנורא, אתא ירמיה ואמר נכרים מקרקרין בהיכלו איה נוראותיו? לא אמר נורא, אתא דניאל אמר נכרים משתעבדים בבניו איה גבורותיו? לא אמר גבור, אתו אינהו ואמרו אדרבה זו היא גבורת גבורתו שכובש את יצרו שנותן ארך אפים לרשעים, ואלו הן נוראותיו שאלמלא מוראו של הקדוש ברוך הוא היאך אומה אחת יכולה להתקיים בין האומות. ושואל ר' איצליה למה אנשי כנסת הגדולה מגלים את הקב"ה? הדבר דומה למלך שרצה לראות בעצמו בתהלוכות בני מדינתו, אז הוא הלך והסתתר במקום שלא רואים אותו וכך יכל להביט ולראות בעצמו מה הולך במדינה. נתאר לעצמנו שהמלך הסתתר ומישהו עם עין חדה קלט שזה המלך, הוא קרא לכל אנשי השוק פתח את המסוה ואמר 'הנה המלך...!' אחת דתו להמית. המלך רוצה להסתתר, למה אתה מגלה

אותו? הקב"ה מסתתר. קל מסתתר בשפירר חביון, איה גבורותיו איה נוראותיו, מה אתם מגלים אותו?? אומר על זה ר' איצליה, המשל הוא לא נכון. המשל הוא אחרת: אבא יקר שיש לו ילד קטן וכל הזמן הוא בורח לכביש, כמה שהאבא מדבר איתו זה לא עוזר כלום, הוא ילד קטן ורץ מהר... האבא שחושש על בנו שיכול ח"ו להידרס, מה הוא עושה? הוא מתחבא לו, ואז הילד מתחיל לבכות אבא! אני מבטיח להיות ילד טוב, רק תבא אלי! רק תבא אלי! ואז האבא בא אליו והוא כבר נהיה ילד טוב.

הקב"ה לא מתכוין להסתתר מאיתנו כמו המלך. אלא כמו האבא שמסתתר מהבן שלו! להיפך, הוא רוצה שנחפש אותו ונשפר את דרכינו ונבטיח להיות טובים, ואז הוא רוצה להתגלות אלינו. וזה משי"כ במדרש (תצווה לו, א) שראינו בשבוע שעבר, למה נמשלו ישראל לזית, מה זית מכין אותו וחובטין אותו ונותנים אותו במטחן עד שלבסוף הוא מוציא את השמן, כך ישראל באים אומות העולם ומכין אותם וחובטין אותם וכופתין אותם. והכל מגיע מהקב"ה, כדי שהם יחזרו בתשובה ואז הוא יחזור אליהם. וזה עיקר המטרה, בשביל שהוא יחזור אליהם. הוא מסתתר בשפירר חביון. אבל לא כי הוא רוצה להסתתר אלא להיפך, בשביל שנתעורר ונשוב ונבטיח להיות טובים ואז הוא יתגלה אלינו, כי הוא אוהב אותנו.

הקב"ה מכין את קרש ההצלה עוד לפני שחוזרים בתשובה

וזה גם משי"כ במגילה (יד, א) גדולה הסרת טבעת יותר ממ"ח נביאים וז' נביאות שנתנבאו להן לישראל. שכולן לא החזירו למוטב, ואילו הסרת טבעת החזירן למוטב. כאשר היתה הסרת טבעת, בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה, ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו. כל כמה שיש יותר יסורים - מתקרבים יותר לבורא עולם, וזו התכלית.

ויש כאן דבר בתוך דבר: הגמ' במגילה (יא, א) מביאה, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתים ולא געלתים במתניתא תנא, לא מאסתים בימי כשדים שהעמדתי להם דניאל חנניה מישאל ועזריה, ולא געלתים - בימי יוונים, שהעמדתי להם את שמעון הצדיק, חשמונאי ובניו, ומתתיהו כה"ג. ללכותם - בימי המן, שהעמדתי את מרדכי ואסתר. להפר בריתי אתם - בימי פרסים שהעמדתי להם בית רבי וחכמי דורות. כי אני ה' אלוהיהם - לעת"ל וכו'. ושואלים: מה הראיה שלא מאסתים? מאסתים! אתם עשיתם עבירות, מאסתי אתכם, וחזרתם בתשובה אז חזרתי ולקחתי אתכם, אז למה כתוב לא מאסתים?

אלא התירוץ הוא, שהקב"ה הכין את הישועה בזמן שהוא עדיין נמצא בעיצומו של כעס. וכי זה נקרא מאסתים?! הרי מתי הקב"ה לגלג את הסיפור עם גתן ותרש, מתי? אחרי שחזרו בתשובה?! הרי כבר הרבה שנים קודם לכן בזמן שהם עברו עבירות והלכו למשתה אחשורוש כבר אז הקב"ה הכין את הישועה, בזמן שהוא היה בשיא הכעס כביכול, אז הרגו את ושתו ונכנסה אסתר והקב"ה סלל את הדרך בשביל שברגע שהם יחזרו בתשובה כבר מיד תהיה להם תשועה. זה נקרא מאסתים!...

וכן בחנוכה, מתי הקב"ה הסתיר את פך השמן הטהור? בזמן שהחריבו את בית המקדש! הקב"ה היה איתם בשיא הכעס כביכול, בשיא של הסתר פנים אבל הוא כבר דאג לשמור להם פך שמן טהור בשביל שמתו שהם יחזרו, כבר הכל יהיה מוכן. אז הקב"ה אוהב אותנו! וכל הייסורים שהוא נותן לנו זה רק היכי תמצו בשביל שנחזור אליו, וגם את זה הוא

עושה מאהבתו אלינו. כי כאשר ייסר איש את בנו ה' אלקיך מיסרך. כמו אבא שאוהב את בנו.

הגרי"א במשלי (ג, יב) עה"פ כי את אשר יאהב ה' יוכיח, וכאב את בן ירצה. מסביר שתי הנהגות שיש לאבא שמיסר את בנו. דבר ראשון, רביה שמלמד תלמידים, אם יש תלמיד לא טוב הוא מעיר לו פעם, פעמיים, שלש, ואם בכל זאת התלמיד לא שומע - הוא כבר מתייאש ממנו. אבל אבא זה לא ככה. אבא לא מרפה, הוא מנסה לשדל את בנו שוב ושוב, אבא מרחם עליו! גם הקב"ה הוא לא מרפה מאיתנו עד שנשוב בתשובה ויהיה לנו טוב.

דבר שני והסימן שכל מה שהצר לו היה מחמת אהבתו, שהקב"ה מתנהג אלינו כמו אבא, שאם אחרי שהוא הכה את הבן שלו והעניש אותו, אז הבן קיבל את המוסר וחזר לדרך הישרה, האבא חוזר ומפצה אותו על כל מה שהוא הכאיב לו, כי הוא **אבא**. כך הקב"ה אחרי שהוא ונתן לנו את הצרות והייסורים, הוא כביכול מפצה אותנו ומפייס אותנו ונותן לנו מתנות על כל מה שסבלנו, וכך מביא ר' אלחנן מהחפץ חיים, שאחרי כל גזירה קשה שארעה לעם ישראל, מיד אחרי הגזירה עם ישראל פרח פי כמה וכמה. וכמו שראינו בדור האחרון, אחרי השואה האיומה איך שכל העולם הרוחני השתנה, נהיו כ"כ הרבה היכלי תורה וריבוי ישיבות, שפע של טוב ועולם הזה, לא חסר כלום, זה דברים פשוטים.

הגדלות בתורה נותנת מבט אחר

מי היה זה שצפה מראש את הכל! מרדכי. ולכן הדר קבלוה **מאהבה**. היה להם ענין מיוחד לקבל מאהבה את התורה שבעל פה, כי ראו שאדם גדול, ככל שהוא יותר גדול בתורה זה אדם אחר. הוא רואה את כל מה שאנחנו לא ראינו, אנחנו בכלל לא ידענו לקרוא את המפה, והפכנו דבר על פניו. הם היו בטוחים שמותר היה ליהנות מסעודתו של אותו רשע כי זה פיקוח נפש! מרדכי סתם מחמיר, הוא לא כורע ולא משתחוה הוא סתם מסתכן, וזה לא היה ממש עבודה זרה, זה היה רק אנדרטא לכבוד המלך, כמבואר בתו"ש.

אבל מה התברר בסוף? שמרדכי צדק!!! על זה שהם נהנו מסעודתו של אותו רשע, הם התחייבו - להשמיד להרוג ולאבד, ועל כך שמרדכי לא יכרע ולא ישתחוה - באה התשועה.

פתאום הם נוכחו לדעת שאדם גדול זה לא הפשט שהוא רואה יותר טוב, אלא זה מבט אחר לגמרי! מבט של תורה. והאר עינינו - בתורתך!!! התורה היא מאירת עיניים, וכמו שאמר דוד, מצות ה' ברא **מאירת עיניים**! ובלי התורה אתה עיוור.

הרב אברמסקי הסביר פעם מהו כח הראיה של אדם גדול. נניח שכל אחד רואה בשטח ריק חצי קילומטר ויש אנשים בודדים שקיבלו כח ראיה של קילומטר. אם יבוא אחד שקיבל כח ראיה של ק"מ ויגיד אני רואה שמגיעים אויבים מרחוק, צריך להתכונן ולהיזהר. ויצחקו עליו, הרי יש פה אלף אנשים שלא רואים כלום, מה אתה מבלבל...

אבל זה לא קשור, אתם באמת לא רואים כי הראיה שלכם מוגבלת! אני רואה יותר ממכם. איזהו חכם הרואה את הנולד, זה כח ראיה שיש רק מהחכמה של תורה שבע"פ! פתאום כלל ישראל ראו איך שתורה מרוממת בן אדם, היא הופכת אותו למשהו אחר. הוא רואה אחרת, ומבין אחרת, ויודע אחרת.

התפילה ללא הפסקה מצילה מן הסכנות

דיברנו על כך שבזכות מה עם ישראל זכה לנס, עם מה זה התחיל? עם דברי הצומות וזעקתם. ולכן עושים תענית אסתר כמו שמביא המשנה ברורה, וכן אמרנו בשם הגר"ח"א טורצ'ין שתענית אסתר שונה משאר התעניות שנתקנו על איזה צרה שקרתה לישראל, אבל תענית אסתר זה חלק מפורים. על ידי התענית והתשובה ודברי הצומות וזעקתם זכינו

לנס. ומהו הנס? ונהפוך הוא! אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם. והמילה **'ונהפוך הוא'** - מאד מתאימה לתפילה, וכמשי"כ בגמרא יבמות (סד, א) ויעתר יצחק לה' לנכח אשתו וכו' למה נמשלה תפילתן של צדיקים לעתר? מה עתר זה **מהפך** התבואה ממקום למקום, כך תפילתן של צדיקים **מהפכת** מדותיו של הקב"ה ממדת רוגז למדת רחמנות. ולזה הנס זכו עם ישראל בפורים, ונהפוך הוא ש זה בזכות התפילה ודברי הצומות וזעקתם.

והנה הראו לי דבר נורא ממש וזה נוגע למצב של היום בקורונה. יש פה איזה מין פלא לא מובן. עושים חיסונים ועוד חיסונים ומבטיחים שאוטוטו הכל נגמר, וכל כמה שאומרים שזה נגמר המצב הולך ומחמיר ונהיה עוד יותר קשה, הלא דבר הוא!

הראה לי הרב אנסבכר את דברי המלבי"ם באסתר (ו, יג) וכדאי לראות בפנים: כתוב שהמן סיפר לאשתו ולאזהבו את כל אשר קרהו, ואמרו לו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החילות לנפול לפניו לא תוכל לו וכו'. ובפשטות לומדים שהם אמרו לו אין כבר מה לעשות, נפלת, תשלים עם זה.

אבל המלבי"ם מסביר שהם נתנו לו עצה, החילות לנפול לפניו, שהוא עדיין לא נפל, רק אתה הקדמת ליפול לפניו ולמה זה קרה? בגלל שהוא היה בהשגחה ע"י תפילתו ותעניתו שהוא מתעסק בזה. (כי הרי אין לו איזה גבורה מיוחדת) וכל זמן שהוא עוסק בצומות ובתפילות - לא יעזור לך שום דבר! ואם כן, לא תוכל לו רק אם נפול תפול לפניו. אתה תוכל לנצח אותו רק אם תכניע את עצמך לפניו, אל תראה לו שאתה חזק, הפוך, תגיד לו חטאתי, עד שתזוח דעתו עליו והוא יירגע, ויפסיק להתפלל ולשוב בתשובה, ואז תגבר ידך לעשות חיל. אבל אם תמשיך להילחם בו - הוא ימשיך להתפלל, והיה כאשר ירים **מרדכי** ידו - וגבר ישראל!

נורא ואיום! הרבה פעמים יש עצת היצר להראות כביכול שהסתדרו העניינים ואז מפסידים מלהתפלל ואז נופלים.

וראה לדברי המלבי"ם, שבאותו הסיפור כתוב (ו, יב) וישב מרדכי אל שער המלך. אומר רש"י לשקו ולתעניתו! מדובר פה, שהיה לך כזה נס עצום מהשמים, המן הרשע הושפל ולוקח אותך על סוס מלכותי וצועק לפניך ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו, שיא הבזיון, הבת שלו שופכת עליו מי שופכין, ואח"כ היא מתאבדת... איזה ניסים!!! אבל מרדכי שב - לשקו ולתעניתו. אני יודע כבר מה היצה"ר רוצה. הוא רוצה שאני ירגיש טוב ויפסיק להתפלל, ואז המן יוכל להרים את הראש. אני לא אוותר לו! לשקו ולתעניתו.

ולא צריך להיות למדנים גדולים בשביל להבין שזה הפשט במה שקורה עם הקורונה. אנשים בטוחים בחיסונים, ומדברים שהקורונה כבר מתה... מורידים את התפילות ואז המצב מחמיר. ידוע, שהרב מברסק בעת מחלתו ביקש מאד בכל פעם שהוא הרגיש קצת יותר טוב - שלא יספרו את זה! כי ברגע שמספרים אז מפסיקים להתפלל ואז בבת אחת הוא מרגיש הרבה יותר גרוע.

הכח שלנו זה עם התפילה, ואז יש סייעתא דשמיא, וכשהיצה"ר רוצה להצליח - הוא מחליש אותנו דוקא בנקודה הזו ואז הוא יכול לעשות כרצונו.

כל בן תורה הוא מרומם לאין ערוך!

אם היינו יודעים כמה בן תורה הוא מרומם וכמה הוא חשוב אצל בורא עולם, כמה כל תפילה יכולה לעזור, אז הכל היה אחרת. כל בן תורה מסוגל לשנות את כל הבריאה.

מפורסם הסיפור שהיה רגיל לספר הגר"ח פלמן זצ"ל, כתוב בסוף פרשת תצוה (ל, י) לגבי המזבח, "וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה וכו' **קדש קדשים הוא לה'**". וסיפר, שהמלבי"ם היה לו שיעור בפרשת השבוע,

אם בן תורה ידע כמה הוא חשוב ומרומם וכמה הוא יכול לפעול בשמים - הכל יהיה אחרת.

הטומאה והקדושה לא יכולים להתחבר

הרה"י כותב ב'זמירות שבת' (בסוף הספר, על פרה"ש), שהגמרא מביאה (שבת פז, א) שמששה שבר את הלוחות משום שדרש ק"ו, מה פסח שהוא אחד מתרי"ג מצוות אמרה תורה 'וכל בן נכר לא יאכל בו' ובן נכר הוא מומר שנתנכרו מעשיו לאביו שבשמים. התורה כולה (שזה הלוחות) וישראל מומרים, על אחת כמה וכמה שהם לא זכאים לקבל את התורה. ולכן שברם. (ותוס' שם כותבים שזה לא ק"ו גמור, דס"ס היה לו ליתן להם את התורה ולהחזירם בתשובה, וזה לא כמו בן נכר שיש גזיה"כ שהוא לא יאכל).

והרה"י מסביר שם, הרי גם בן נכר לא נפטר מכל המצוות, וכמשי"כ בגמ' פסחים (כח, ב) כל בן נכר לא יאכל בו, בו הוא דאינו אוכל, אבל אוכל הוא במצה ומרור. והוא חייב גם בדברים של קדושה כמו תפילין. אלא מה, מה שבן אדם אוכל - זה נהיה חלק ממנו. וממילא זה לא מתאים שקרבן פסח שהוא קדושה - יתחבר עם אדם טמא שיאכל. אמנם שאדם טמא יעשה דבר קדוש - זה אפשרי, אבל בשביל להתחבר יחד, שהקדושה תשכון בתוך הטומאה - זה לא יכול להיות.

(הגר"ח מואלוז'ין אומר שאדם הוא כנגד בית המקדש, והלב הוא כנגד קדשי הקדשים, וממילא אם הלב הוא לא טהור אז השכינה לא יכולה להיכנס לשמה. אין אני והוא יכולין לדור בכפיפה אחת.)

ממשיך הרה"י ומסביר, אין סתירה שטמא יכול לעשות דברים קדושים אבל שהטומאה והקדושה יתחברו לחלק אחד זה לא הולך. מים ואש לא יכולים להיות שותפים. וממילא: התורה היא נכנסת לבן אדם והופכת להיות חלק ממנו (ואולי זה הפשט בפסוק ותורתך בתוך מעי) וזה כמו אכילה, שהאוכל הופך להיות חלק מגוף האדם, וזה לא יתכן להתחבר לאדם טמא. כשמששה הגיע להכרה הזו - הוא שבר את הלוחות!

הבית הלוי אומר שלכל אחד מישראל יש קדושת ספר תורה, הגוף שלו זה הקלף, והדברי תורה - הם כתבם על לוח לבך. ולכן כמה טפשים הבבליים שקמים מלפני ספר תורה ולא קמים מלפני אדם גדול. אדם גדול הוא חפצא של ספר תורה! וכמו שאמר פעם הגי"ר הירש קמאי, ששמע על כך שהנצי"ב נפל ארצה וס"ת בידו, ומיהרו להרים את הס"ת תחילה ואח"כ את הנצי"ב, הוא אמר שזה שלא כהוגן, והיה צריך קודם כל להרים את הנצי"ב. ולהיות קלף של ספר תורה יש תנאים ודבר טמא מנוע מזה.

מלחמת הקודש מול הטומאה

סיפר לי רופא לב מומחה, שלאחרונה הוא קורא בספר על הרה"י ר' שמואל רוזובסקי, והוא ראה שמובא שם [זה רמב"ם מפורסם] 'עת לעשות לה' - הפרו תורתך'. הרבה פעמים יש עת לעשות לה', הקב"ה רוצה להביא גזירה על עמ"י רח"ל, וא"א להביא גזירה כל זמן שיושבים ולומדים, אז קודם כל הקב"ה מביא גזירה בשביל שיהיה הפרו תורתך, ואז הוא יכול להביא את כל הגזירות הרעות. ואמר לי אותו רופא, שהוא חשב לעצמו מי יודע אם בעת כזו שהיה רפיון בלימוד עקב הקשיים שהיו בגלל הקורונה, מי יודע לאן זה יכול להוביל...

הרה"י תמיד היה מדבר על זה לפני כל בין הזמנים. (וכ"ש השנה) בדרך כלל כל האסונות שקורים לבני תורה זה קורה בבין הזמנים. כל הטביעות, התאונות ושאר מרעין בישין רח"ל קורים בביה"ז בגלל שאין את זכות התורה שתגן כמו בזמן, אז צריכים לעשות איזה חיזוק מיוחד.

היום - נפל דבר בישראל. ניתכים עלינו גזירות בלי סוף. היום היתה חקיקה של בית המשפט העליון להכיר בגויים שהתגיירו גיור רפורמי שהם כיהודים רח"ל, וזה לטמע גויים בכרם בית ישראל! כבר הרבה שנים איימו ואיימו, אבל היום ביצעו את זה בעוה"י, ואם זה יהיה, זה נורא ואיום! זה צרות צרורות, רוצים לפלג את עם ישראל.

ראיתי דבר מאוד מעניין בספר 'אוצרותיהם אמלא', שפעם ביום העצמאות היו אנשים שהוציאו דגלים של המדינה מול בנין של ישיבה,

וכאשר הוא למד פרי תצוה והגיע לפסוק הני"ל הוא הסביר, מי קדש קדשים? אהרן. ונהיה רעש גדול, וכי על בן אדם אומרים קדש קדשים! איזה המצאות משונות. והמשכילים חגגו! כיון שהמלבי"ם היה 'חוד החנית' שנלחם נגד המשכילים. וכל הראיות שהם רצו להוכיח מהתני"ך הוא פרך להם הלוחם בה"א הידיעה. הם באו לחרדים ואמרו להם, אתם רואים שהמלבי"ם השתבש, הוא כבר מדבר לא לענין. באו החרדים למלבי"ם ואמרו לו, כעת יהיה חילול ה' נורא. כדאי שהרב יאמר שהוא טעה, כל בן אדם טועה לפעמים, ואז יגמר הסיפור. אמר להם המלבי"ם, אין בעיה, תבואו בשבת הבאה. המשכילים ששמעו שהרב הולך להודות בטעותו באו בהמוניהם לבית הכנסת פעם ראשונה לשמוע פרשת שבוע, זה הניצחון שלהם אחרי עשרות שנים! והמלבי"ם דיבר בכלל על פרשת כי תשא, כולם מחכים שהוא יגיד, אבל הוא לא הזכיר כלום. לבסוף, כשהוא סיים את השיעור הוא אמר, אמרו לי ששבוע שעבר היו דברים לא ברורים, אז אני רוצה לומר ברור: "קדש קדשים הוא לה"י מי? אהרן! וסגר את החומש... נהיתה מהומה ורעש גדול, באו כל החרדים למלבי"ם, מה הרב עושה לנו, הרי כעת הבזיונות יהיו פי כמה בצורה שאין לתאר! אמר להם המלבי"ם וכי בגלל שהמשכילים הם עמי הארצות אז אני צריך לחזור בי מדברים נכונים!... יש פסוק מפורש בדברי הימים (ב - כג, יג) "ויבדל אהרן להקדישו, קדש קדשים הוא ובניו עד עולם". המשכילים לא יודעים תני"ך אז לכן אני אשם!... ופני המן חפו... (ועיין פסחים קד, א)

וידועים דברי הרמב"ם בסוף הלכות שמיטה ויובל (יג, יג) ולא שבט לוי בלבד, אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו וכו', והלך ישר כמו שעשאהו האלוקים, ופרק מעל צוארו עול חשבונות הרבים וכו' **היי זה נתקדש קדש קדשים!** אפי' לא אהרן, כל בן תורה יכול להגיע לדרגה הגבוהה של קדש קדשים, וגם אם לא דרגה הכי גבוהה, אז הוא קדשים **קלים**... אבל הוא קדש!

הגר"מ פינשטיין אומר שאו את ראש כל עדת בני"י, למה לא כתוב תנו, למה שאו? אלא שאו! מלשון התנשאות! תרימו אותם שהם יבינו מי הם! וכמו שאמר פעם מרן הגרי"ג אדלשטיין שליט"א בשם החזון אי"ש שכל בן תורה צריך להרגיש את הכתרת גדול מכתרם, אין דימוי בכלל בין הרחוב לבן תורה, גם הגביר הגדול שתורם הרבה הוא בכלל לא מתקרב לערך של בן תורה.

יש עוד מלבי"ם נפלא באסתר (ו, ז) המלך שואל את המן, מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ואחרי זה המן עונה לו בפסוק נפרד איש אשר המלך חפץ ביקרו, ופסוק אח"כ יביאו לבוש מלכות וכו' למה המן חזר ואמר איש אשר המלך חפץ ביקרו? אומר המלבי"ם, המן השיב לו בחכמה, איך יתכן לשאול מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו, הלא זה עצמו מה שהמלך חפץ ביקרו, זה הכבוד הכי גדול שיכול להיות עד שאין יקר יותר ממנו! ועל דרך - ישמח משה במתנת חלקו 'כי עבד נאמן קראת לו'. רק בשביל לפרסם את הדבר שכולם ידעו - אז יביאו לבוש מלכות וכתר מלכות בראשו. אבל עצם זה שהודעת לו שאתה חפץ בו זה השבח הגדול ביותר.

בן תורה - זה השבח הכי גדול, מה אתה צריך יותר מזה?...

ר' יחזקאל אברמסקי היה אומר כתוב שמשא אמר לבני לוי, המעט כי הבדיל ה' אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו ולעבוד את עבודת משכן ה' ויקרב אותך ואת כל אחיך בני לוי... רב לכם בני לוי. אתם נמצאים בדרגה הכי גבוהה, למה אתם לא שמחים ורוקדים עם זה? אדם אברך, בן תורה הוא זוכה לשרת את הקב"ה! מה יכול להיות יותר מזה???

הגיע אברך למרן שה"ת הגר"ח"ק שליט"א להתייעץ עמו. ולפני שיצא אמר לו מרן ר' חיים, ה' יעזור שתהיה כמוני! נרעשו כולם, קמוני. יכול קמוני?!... לאחר שיצא, שאלו אותו למה הרב התכוון. אמר להם, הוא דיבר איתי על פרנסה ועל דברים מעין זה, אמרתי שיהיה כמוני, אני בן תורה כל ימי, אני ממשך ללמוד בשיבה ובכולל, ברכתי שגם הוא יזכה לזה. זה הכל!...

הזכרנו בשבוע שעבר שהמשגיח ר' דב יפה שאל אל הגרצ"פ פרנק שידוע ומפורסם מעלת החזרה על הלימוד, אז למה בישיבות לא רואים שמשקיעים בזה? ואמר לו הרב פרנק, כי היצה"ר הוא סוחר טוב, הוא נמצא איפה שיש רווחים גדולים, הוא יודע שחזרה זה כ"כ טוב אז הוא משקיע כוחות למנוע אותנו מזה. כעת צריכים לחזור ולקנות את זה בקנין של ממש, ותורתך בתוך מעי - אנחנו הופכים להיות חפצא של תורה!

היה תלמיד חכם א' שהביא את דברי הגמ' בסוף חגיגה, אר"א ת"ח אין אור של גיהנם שולטת בהן ק"ו מסלמנדרא, מה סלמנדרא שתולדת אש היא - הסך מדמה אין אור שולטת בו, תלמידי חכמים שכל גופן אש דכתיב "הלא כה דברי כאש נאם ה' על אחת כמה וכמה". והקשה, וכי כתוב שהת"ח הם אש?! כתוב **שדברי ה'** הם כאש. אלא, רואים שהתלמידי חכמים הם חפצא של **דברי**, הוא מתאחד עם הדברים והוא עצמו כל גופו אש. כעת אנו מחכים לשבוע של האש, עולם של תורה שנתנה באש.

דיברנו על הכח של תפילה ונספר דרך אגב, שהיתה אשה שחזרה לחיים אחרי תקופה ארוכה מאד ממחלת הקרונה, והרופא רצה לצלם אותה. ובני המשפחה התחננו שהוא לא יעשה את זה, כי הם חששו מאד לעין הרע. אמר להם הרופא, זה לא בשביל לפרסם את זה, אלא אני רוצה להראות לתלמידים שלי ולסטודנטים עד כמה הרפואה לא יכולה לעמוד מול הדמעות והתפילות של היהודים. אני כבר הכרזתי כמה פעמים על האשה הזו שהיא תמות! והנה היא חיה. אין דבר שעוזר יותר מהדמעות והתפילות.

כעת גם היה יהודי שהייתי מאד קשור איתו והיה גם מקורב למרן הרה"י זיע"א, שהרופאים נתנו לו רק 2 אחוז של חיים, וב"ה הוא חי בניסים. הכל המשיך לפעול אצלו. והוא סיפר לי שהוא כבר עלה למעלה, (כביכול) ואמר לו רגע לפני שירד, תדע לך, כל חסד שעושים, אפילו שלא לשמה - זה מצוה גדולה ויש עליה שכר העיקר שהשני מקבל ונהנה. אבל חסד שיכול לחולל מהפכות - זה רק חסד שכולו לשמה, שהאדם לא חושב על עצמו **כלל**, רק על השני. ואז הוא ירד.

יש קלטת של ר' נתן צבי פינקל שהוא מספר מה שאמר לו ר' נחום פרוצוביץ' (שיטת הלימוד שלו כבשה עולם), שהסיבה שהוא כ"כ הצליח בשיעורים, והשיעורים שלו התקבלו היא בגלל שפעם בתחילת דרכו הוא היה כל הזמן בישיבה, והוא הרגיש שזה מפריע לעלייה הרוחנית שלו, אז הוא שאל את הרב מבריסק ואמר לו שחצי יום הוא לא יהיה בישיבה. אבל אח"כ הוא חשב לעצמו נכון שבשבילי יותר טוב ללמוד לבד, אבל ס"ס הבחורים צריכים אותי וזה יהיה על חשבונם - אז ויתרתי למען הבחורים. וב"ה הקב"ה שילם לי שהשיעורים שלי יתקבלו.

הפעם צריכים להתעלם מעצמנו. בואו ונראה את טובת הישיבה, ואת טובת כלל ישראל, לחזור על הלימוד בחיזוק ובהתמדה כמה שיותר, חייבים לחולל מהפכה, זה לא משחק ילדים! כעת נתחיל שתי שבתות של שטייגען ועליה, נביא לקב"ה מתנה את השותפין, לא יחפור, וחזקת.

שלי"ח לחמדך על פני המים, שלי"ח ר"ת שותפין, לא יחפור, חזקת - כי ברב הימים תמצאנו!

בדוקא. כדי להכעיס. היו בחורים שזה כאב להם, והם הוציאו כנגד זה מהחלון של הישיבה - סמרטוטים... סיפרו לרב שך, והוא צחק, זה נארשקייט! זה שטויות... נראה לכם שזה מלחמה של אנשים מול אנשים! זה מלחמה של הקודש מול הטומאה, ולנצח את הטומאה זה לא בסמרטוטים, אלא רק בריבוי קדושה. עמל התורה, ועוד דף גמרא ועוד דף גמרא - ככה מנצחים!

הגר"מ שטרנבוך שליט"א הביא בשם זקנו הגר"א מוילנא (מובא בסידור הגר"א באבני שלמה עה"פ במזמור כ' בתהילים, יענך ה' ביום צרה) 70 תיבות כנגד 70 שנה של חבלי משיח. ובסוף השבעים שנה אז החושך מתגבר הכי הרבה, כמו שבכל לילה החושך מתחיל לאט לאט והולך ומתגבר, עד שסמוך לעלות השחר - זה שיא החושך. וכן יולדת שסובלת מצירי לידה, רגע לפני הלידה זה הכאבים הכי חזקים, ככה לפני הגאולה, הזמן שלפני הגאולה הוא שיא החושך. שיא חושך כזה שאפילו האמוראים אמרו ייתי ולא אחמיניה. שיבא, ולא נראה אותו. אנחנו מוותרים על הכל העיקר לא לראות בבזיון כבוד שמים שמושל כל כך. בספר נשיא ממלכת התורה (עמ' 12) על הגרש"ז ברוידא בנו של ר' אברהם ברוידא בן אחיו של ר' הירש חתנו של הסבא מקלם, מסופר שהם היו גרים בחצר שטרויס, וגר שם בשכונה יהודי צדיק וגדול רבי צבי הירש וויספיש נכדו של רבי נחום שאדיקער. ופעם הלך ר' שמחה זיסל עם אביו ברחוב, והם ראו את ר' צבי ויספיש מסתכל על מודעה פעם פעמיים ושלוש, הם ניגשו לראות מה מעניין אותו, וראו שפירסמו שם על ריקודים מעורבים עם מים בסביבות ירושלים. והם לא הבינו מה זה כ"כ מעניין אותו, הרי הוא היה מופקע מעולם הזה. ניגש אליו למחרת ר' צבי ברוידא ושאל אותו לפרש הענין. אמר לו, אני קיויתי שאף אחד לא יראה אותי, אבל אם כבר ראיתם אז אני יספר לך. היות ואם תהיה הרבה טומאה סביבות ירושלים זה יחליש את הקדושה פה, אז קיבלנו ע"ע קבוצה, שיהיה כל יום מישהו אחראי לראות מה עושה הטומאה בסביבות ירושלים, ובאותו הזמן שיש טומאה אז להרבות את הקדושה ע"י לימוד ברציפות ובתעני"ד בלי לאכול ולשתות למען תרבה הקדושה בירושלים.

אז לכן רציתי לראות באיזה שעות הם חוגגים וראיתי שכתוב שזה במשך כל הלילה. אם הם יכולים לחגוג ולעשות כל הלילה את הטומאה והשטויות שלהם אז אני יכול לעשות את הקדושה שלי. אז כל הלילה ישבתי ולמדתי ברציפות בלי הפסק.

תורה מחזרת - חיזוק החזרה

אנחנו היום צריכים להרבות קדושה ובשביל זה צריך לעשות שבוע של חיזוק. אם היו שומרים ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד היו נגאלים, וכתוב בניסן נגאלו ובניסן עתידין להיגאל. יש לפנינו בדיוק שתי שבתות עד ניסן. אם נתחזק כמו שצריך אז נזכה למיד היו נגאלים. אבל צריך שהחיזוק יהיה אש! עם כל הכח! איש לרעהו יעזור ולאחיו יאמר חזק. ב"ה בישיבה לומדים בהתמדה וברצינות, ולא מתפתים לדברים אחרים. כעת צריך הרבה רחמי שמים ובפרט לרגל המערכה שתהי' בניסן אשר רבי אהרן קוטלר התבטא שזה יום דין לדורות, וח"ו כל העולם הרוחני עלול להיות בסכנה, וההצלחה תלויה רק בריבוי הקדושה, יש כעת תכנית של רבני הישיבה שליט"א של חזרה על שלשת הפרקים הראשונים של המסכת, ובתלת מילי הוי חזקה, חזקה בבבא בתרא! בני תורה שלומדים זה מה שיכול להפוך גזר דין!

לעי"נ

יחזקאל בן צלחה ז"ל

נלבי"ע כ"ז אדר

תנצב"ה

לרפואת

הרה"ג ר' אלחנן בן חנה

בתוך שאר חולי ישראל

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ע"מ שנוכל להמשיך בהפצת תורתו של מורינו המשגיח שליט"א, אנו זקוקים לעזרת הציבור

לתרומות והנצחות: 054-843-6282

לקבלת הגליון במייל: 4166058@gmail.com